

ved Ansættelsen af nye Inspektører vil blive taget Hensyn til, at de ere skikkede til det Hverv, som der her er Tale om at overdrage dem. At efterse Fabrikkerne, at undersøge de forskjellige Bestanddele etc. synes at være noget saa nær beslægtet med den Undersøgelse, her er Tale om, at man i Reglen tør forudsætte, at den Mand, der er skicket til at foretage den ene Undersøgelse, ogsaa vil være skicket til at foretage den anden. Naar den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, at Slutningen af § 1 formentlig kunde trænge til en anden Ansættelse, eller at det i alt Fald vilde være heldigt at foretage en saadan, skal jeg bemærke, at jeg i og for sig anser det for at være uden Betydning, om man vilde beholde Ordene saaledes, som de staa, eller saaledes, som det ærede Medlem antydede, at han ønskede dem, idet jeg nemlig antager, at Ordene, saaledes som de staa, ikke paa nogen Maade kunne forstås anderledes end saaledes, som han mener, at de skulle forstås. Naar man ikke i sin Tid har brugt den Bending, som han har gjort opmærksom paa, har det vistnok været — jeg gjør opmærksom paa, at denne Ansættelse er kommen ind under Sagens Behandling i det andet Thing — fordi man i den foregaaende Del af § 1 har givet en særlig Bestemmelse, hvisfølge dog ikke alle Dampkedler skulle være Gjenstand for offentligt Tilfyn, men kun Dampkedler af en vis Størrelse. Det, man ønskede præcisere i det andet Thing, var netop Begrebet Dampkedel overhovedet; men det er i Overigt et Punkt, som jeg for mit Vedkommende ikke lægger særlig Vægt paa. Ved § 15 mente det ærede Medlem ligeledes, at det maaske kunde være hensigtsmæssigt at foretage en eller anden Ændring. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det vel turde være muligt, at der er nogen Forskjel mellem Betjening og Pøsning, og skjøndt jeg ikke skal indlade mig paa at give nogen bestemt Definition af „Betjening og Pøsning“, — jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at det er vanskeligt nok at drage en bestemt Grændse derimellem —, tror jeg dog, at man ved at bruge begge disse Ord i Forening faar en fyldigere Udtrykksmaade; man faar et Udtryk frem, der omfatter noget mere, end naar man vil nøies med eet Ord, og da navnlig med Ordet Pøsning. Det er ganske rigtigt, at naar man kræver særligt Bevis for Mandens Paalidelighed, behøver man ikke at sige, at det skal være en paalidelig Mand. At disse Mand skulle kunne læse og skrive, er Noget, som er nødvendigt ifølge den senere Bestemmelse angaaende den Kontrol, der skal føres med disse Personer, og navnlig Be-

stemmelsen om, at der ved enhver Maffine skal være opslaaet et Uddrag af de vigtigste Bestemmelser om Dampkedlernes Indretning. Det ærede Medlem yttrede, at naar man ved Bestemmelsen om, hvem Kjedlers Pøsning kunde betros, udelod Ordet „paalidelig“, vilde man komme til at lægge særlig Eftertryk paa „Mænd“, og han mente, at man derved vilde udelukke Kvinder fra disse Poster. Naaget jeg er tilbøielig til at tro, at man stundom gaar temmelig vidt i sine Bestræbelser for Kvindeens Emancipation, er det paa den anden Side ingenlunde min Mening at ville udelukke Kvinder fra at have med forskjellige Ting at bestille, som man ifølge Praxis anser som særligt forbeholdne Mænd. Jeg har for min Person ikke Noget imod, at man sætter „Personer“ i Stedet for „Mænd“. Jeg tror, at jeg herved har gjort Bemærkninger ved, hvad der er blevet fremført fra de ærede Medlemmers Side, og jeg skal derfor slutte, idet jeg anbefaler Lovforslaget.

Bajer: Den ærede Minister mente, at det var en Feiltagelse fra min Side, naar jeg havde sagt, at det ikke alene var det sidste Folkethingsudvalg, der havde ønsket det tidligere Lovforslag delt i to. Jeg maa imidlertid fastholde min Paastand om, at det ikke alene var det sidste, men ogsaa det næstsidste Udvalg, som ønskede dette, og jeg har netop her Udvalgsbetænkningen i Sagen, som blev afgiven den 15de Mai 1873. Deri fremføres det udtrykkelig endog som Udvalgets Hovedtanke „at stille denne Lovgivning saaledes, at den fremtidige Lovgivning paa disse Omraader af sig selv vil lede til to selvstændige Lovforslag“. Da Sagen ikke blev værdig i den Samling, antog jeg, at Folkethinget maatte vente, at den ærede Minister ved paany at fremlægge Lovforslaget havde taget Hensyn til Folkethingets Ønske i den Henseende. — Naar der ligesom har været kastet en Skygge over Formanden for det næstsidste Udvalg, Rommandør Schønheyder, vil jeg dertil bemærke, at jeg haaber, at det, saafremt disse Lovforslag, og i særdeleshed det næste om Tilfynet med Dampfartøier — hvad jeg formoder — ville vise sig at være gode, i Tiden skal erkjendes, at han har en væsentlig Fortjeneste deraf.

Balle: Jeg vil ikke haabe, at det Udtryk, som den ærede sidste Taler brugte i sit Foredrag, nemlig, at der under disse Forhandlinger skulde være kastet en Skygge paa et æret tidligere Medlem af denne Forsamling, i mindste Maade vedrører de Udtalelser, jeg har tilladt mig; i alt